

РЕШЕНИЕ

№ 13981

гр. София, 23.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 28.03.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Евгения Баева

Адриан Янев

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **1790** по описа за **2025** година докладвано от съдия Адриан Янев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Образувано е касационна жалба от М. Д. Д. срещу решение № 191 от 14.01.2025 г., постановено по НАХД № 17023/2024 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, НО, 14 с-в, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 24-4332-005986/21.03.2024 г., издадено от началник сектор в СДВР, отдел "Пътна полиция" СДВР, с което на основание чл. 175а, ал. 1, пр. 3 от ЗДвП на жалбоподателя е наложено наказание "глоба" в размер на 3 000 лв. и лишаване от право да управлява МПС за 12 месеца за нарушение на чл. 104б, т. 2 от ЗДвП. С жалбата се иска отмяна на оспорваното решение и връщане на делото за ново разглеждане поради допуснатото съществено процесуално нарушение- касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 2 от НПК. В условията на евентуалност, моли за отмяна на обжалвания съдебен акт и потвърденото с него НП. Излагат се твърдения, че съдът не е обсъдил направените от касатора доказателствени искания. Твърди, че като не е допуснат до разпит искания от жалбоподателя свидетел- очевидец на деянието без да се изложат аргументи за това, съществено е засегнато правото му на защита. Сочи, че не е извършен обективен и всеобхватен анализ на фактите и доказателствата по делото. Претендира разноски за двете съдебни инстанции. Ответникът – Началник сектор Столична дирекция на вътрешните работи - отдел "Пътна полиция" с депозиран писмени бележки излага доводи за неоснователност на касационната жалба. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

Представителят на СГП дава становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд - София-град, XXI касационен състав, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл. 218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена в установения с чл. 211, ал. 1 АПК 14 - дневен срок, от надлежна страна и срещу подлежащ на касационна проверка съдебен акт.

Разгледана по същество, същата е основателна по следните съображения:

От фактическа страна районният съд е приел за установено, че на 13.03.2024 г., около 01:59 часа, в [населено място], М. Д. Д., управлявал предоставения му за ползване от Д. Б. Д. лек автомобил марка "О.", модел "Вектра", с рег. [рег.номер на МПС], по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица], като при кръстовището с [улица], при маневра завиване наляво, водачът умишлено форсирал двигателя и рязко повишил оборотите му, в резултат на което задната част на автомобила поднесла като неколkokратно изменила посоката си на движение- наляво и надясно, като създал непосредствена опасност от възникване на ПТП и застрашил живота и здравето на пешеходците.

Действията на водача били възприети непосредствено от свидетеля Н. Х. и колегата му С. С. - полицейски служители в 09 РУ СДВР. Свидетелят Х. съставил АУАН за нарушение на чл. 104б, т. 2 от ЗДвП. Въз основа на така съставения акт било издадено НП № 24-4332-005986/21.03.2024 г., с което на основание чл. 175а, ал. 1, пр. 3 от ЗДвП на жалбоподателя е наложено наказание "глоба" в размер на 3 000 лв. и лишаване от право да управлява МПС за 12 месеца.

При разглеждане на спорове за отмяна на издадени НП, районният съд е винаги инстанция по същество - чл. 63, ал. 1 от ЗАНН. Това означава, че следва да провери законността на НП, т. е. дали правилно са приложени процесуалният и материалният закони, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя- арг. от чл. 314, ал. 1 от НПК във вр.чл. 84 от ЗАНН.

В тази връзка, НПК, приложим в производството по обжалване на наказателните постановления пред районния съд, вмениява в задължение на съда да вземе всички мерки, за да осигури разкриването на обективната истина /чл. 13, ал. 1 от НПК/. Изпълнението на това задължение налага съдът да изясни всестранно и пълно всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по делото. Съгласно чл. 107, ал. 2 от НПК, съдът събира доказателствата по направените от страните искания и по свой почин - когато това се налага за разкриване на обективната истина.

Безспорно положение в правната доктрина и съдебната практика е, че доказателствените искания на страните нямат абсолютна обвързваща сила за решаващия съд. Удовлетворяването им е обусловено от преценка дали поисканите доказателства се отнасят до обстоятелства, включени в предмета на доказване, както и дали събирането им е необходимо за разкриване на обективната истина. Ето защо процесуалните права на съответната страна ще бъдат ограничени и ще е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, ако вследствие на отказа да бъдат събрани поисканите доказателства са останали неизяснени обстоятелства, включени в предмета на доказване.

Видно от мотивите на решението, съдът е направил своите фактически и правни изводи въз основа на събрания и кредитиран от него доказателствен материал, а именно - показанията на разпитания св. Х., който е и актосъставител и от писмените доказателства по делото. Следва, да се отбележи, че при проведения разпит на актосъставителя, обективиран в протокол от открито съдебно заседание от 31.01.2025 г., същият сочи, че времето е било сухо. Същевременно обаче, санкционираното лице твърди, че автомобилът е поднесъл поради наличието на дъжд и мокра пътна настилка. СРС изцяло е игнорирал възражението на касатора досежно лошите метеорологични условия, респ. неволното поднасяне на автомобила и направено искане за разпит

на един свидетел, при което въобще не е дадена никаква възможност за ангажиране на доказателства за оборване на свидетелските показания на актосъставителя. С жалбата е поискано допускането до разпит на лице, за което се твърди да е очевидец на деянието. Доказателственото искане е поддържано и в хода на съдебното следствие, за което е воден един свидетел, видно от протокол от открито съдебно заседание от 13.01.2025 г., в което същото е оставено без уважение, с бланкетното посочване, че е неоснователно. В случая, въпреки наличието на твърдение за още един свидетел - очевидец, съдът не е събрал гласни доказателства чрез неговия разпит. Задължението за разкриване на обективната истина, чрез всестранно и пълно изследване на обстоятелствата по делото съобразно чл. 13 и чл. 14 от НПК, изисква да се изяснят всички възможни версии, които произтичат от материалите по делото и са свързани с деянието и неговия автор. Безспорно е правото на наказаното лице да обоснове защитната си теза. Съдът е суверенен при формиране на доказателствената съвкупност, но е задължен да събира и проверява, както доказателства, които разобличават нарушителя, така и доказателства, които го оневиняват или смекчават отговорността му по силата на чл. 107, ал. 3 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН, което в случая не е сторено. Като не се е произнесъл по направеното от жалбоподателя доказателствено искане за разпит на един свидетел, първоинстанционният съд е нарушил правото на защита и принципа за разкриване на обективната истина.

С оглед изложеното, оспореното решение следва да бъде отменено и делото да се върне за ново разглеждане от друг състав на СРС, който в изпълнение на задълженията си по чл. 13, ал. 1, чл. 14, ал. 1, чл. 107, ал. 2 и ал. 3 НПК във вр. с чл. 84 ЗАНН да осигури разкриването на обективната истина, при всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по делото, включително като даде възможност на жалбоподателя за довеждане на един свидетел.

По претенциите на касатора за разноски, в т. ч. и за настоящата инстанция, съгласно чл. 226, ал. 3 от АПК следва да се произнесе въззивния съд, при новото разглеждане на делото.

Така мотивиран и на основание на основание чл. 221, ал. 2 и чл. 222, ал. 2, т. 2 от АПК във вр. чл. 63в от ЗАНН Административен съд София- град, XXI-ви касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 191 от 14.01.2025 г., постановено по НАХД № 17023/2024 г. по описа на Софийски районен съд.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийски районен съд.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.